

Överlevnadsmanuskript nr 419 – 13 juni 2014

Via Aisha North

När människorna började ta de första stapplande stegen bort från gamla vanor som de hade klamrat sig fast vid, var det inte en plötslig handling. Snarare var det kulmen på en lång och ganska intensiv kamp mellan de krafter som ansåg sig själva som de verkliga härskarna över den här världen, och det inkommande Ljusets styrkor som agerade på många olika vägar.

Ni förstår, mänskligheten har hållits som gisslan under alldeles för lång tid av dem som hade sin egen agenda, en agenda som använde människorna på denna vackra planet för sin egen vinning och för att tillfredsställa sina egna behov att manipulera och underkuva andra. Men när saker och ting började eskalera **kunde inte Ljusets styrkor hållas tillbaka längre, och fler och fler av planetens invånare tog av sig sina skygglappar, steg ut ur skuggorna och överlämnade sig helt till Ljuset. De beväpnade sig med det enda sanna och oövervinnliga vapen som finns – oräddhet grundad på Kärlek.**

När Ljuset anländer försvinner rädslan och det enda som blir kvar är Kärlek, och där Kärlek råder kan det inte finnas andra härskare, oavsett hur hårt någon annan försöker undertrycka dem omkring sig som de anser som sina slavar eller ägodelar. För mänskligheten har inte varit herrar över sina egna hem på väldigt, väldigt länge, men när var och en av er och tusentals andra klev ut ur det där gamla rädslofängelset och in i den sanna och berättigade versionen av sig själva, förlorade de gamla härskarna sitt grepp om ert hjärta och er själ, och så småningom även era sinnen.

För även om rösten från hjärtat kommer att bryta igenom allt som försöker tysta den, är rösten från hjärnan fortfarande tillräckligt stark för att nästan utplåna de meddelanden som hjärtat sänder ut. Det som har blivit ett faktum, kommer fortfarande av många att betraktas som fiktion.

Ni förstår, ni är inte längre desamma som ni brukade vara – slavar under det gamla systemets rädslor som styrde hela mänskligheten. Visst, det finns ännu stora delar av mänskligheten som fortfarande håller fast vid samma gamla regler som brukade styra era liv. Men allteftersom ni kliver fram och självsäkert håller upp ert strålande ljus som ni inte längre försöker dölja, kommer också de att börja se Ljuset och även se det gamla för vad det är – föråldrat och omodernt, en form av långsam död som inte leder någonstans, förutom längre ner i avgrunden, vilken ni inte längre så villigt kastar er ner i.

För ni blev förda till avgrundens rand, men en efter en tittade ni upp och sa att det finns en annan väg och den vägen kommer att ta oss långt bort från denna fruktansvärda plats, och den kommer också att hjälpa till att lyfta upp resten av världen, bort från detta land av levande döda som vi alla verkar vandra omkring i nu.

För vi är inte längre dessa automatiserade varelser – maskerade som människor, vi är fria själar som är här för att hjälpa hela denna planet att befria sig själv från allt och alla som fortfarande försöker underkuva den magnifika livskraft, som finns inom varenda förstenad människa. Som art framstår ni som om ni är gjorda av sten, som om lager efter lager av hämningar och rädsla är lagrade kring den pulserande kärna ni alla har, även den mest förhärdade bland er.

Ni är alla lika, och från början hade ni alla en liten ljusglimt djupt begravd inom er på en plats som inget utifrån kunde komma åt. **Varenda själ på den här planeten bär på den eviga lågan, den som aldrig kan släckas, och nu har ni alla blåst liv i den lågan och den har börjat ryta med ett ljud som låter som en himmelsk kör.**

Kraften ni bär med er är verkligen respektingivande i ordets rätta bemärkelse, och den mildhet den är omgärdad med gör den inte mindre kraftfull. Ljuset ni utstrålar kan inte stoppas av några ingripande

utifrån, det finns inga väggar som är kraftfulla nog för att stå emot styrkan i denna kraft, och det finns inga tillräckligt djupa hål för att hindra detta ljus från att stråla ut.

Ni är gryningens budbärare på alla sätt och vis, och den gryningen färgar redan horisonten med en gyllene nyans. För ni har inte längre något behov av att dölja ert ljus, eftersom det var det gamla sättet att skydda er från dessa som sprang ärenden åt era tidigare härskare, de som fruktade Ljuset så mycket att de ingöt samma rädsla hos er.

Kom ihåg att det inte är första gången som ni är här för att visa ert inre ljus. Ni känner alla till konsekvenserna av att lysa klart i en mörk värld, för tidigare var det så att varje ljus som visade sig, släcktes snabbt av era medmänniskor, eftersom det för dem var ett tecken på en makt som de hade fått lära sig att frukta mer än något annat. I denna skugglika värld var ni alla programmerade att hålla er i skuggan till varje pris, och närhelst någon av er gjorde det som ni kom hit för att göra – stråla, blev ni sannolikt dödade så fort som möjligt. Antingen genom våld eller genom fruktan, det gick på ett ut.

Men nu är den här världen inte längre en skuggvärld, för ni har vänt den och ni har fört tillbaka den till sin fulla ljuskraft igen, så nu behöver ingen frukta Ljuset längre. För människan är inte längre en art som drivs av rädsla, och även om ni kommer att se rädsla hos många omkring er så kan ni också se Ljuset i deras ögon om ni tittar djupt in i dem. Vi har talat om detta förut och vi har sagt till er att titta efter dessa signaler som en själ sänder ut till någon annan. Tidigare var det däremot ett stängt hjärta som ryggade tillbaka från den andre, men nu kommer ni att se fler och fler bevis på denna sanning.

Det är en bred ljusflod som rinner genom mänskligheten nu, och bit för bit vittrar de gamla murarna sönder och låter Ljuset flöda in i fler och fler hjärtan. Vi tackar er för att ni tillåter denna flod att komma in i era hjärtan, för ni är de som lät denna källa springa fram från början. Det var genom att öppnade era hjärtan som denna flod av ljus började sin resa på planeten när ni alla bidrog med era droppar av ljus till det som från början var en liten, men kristallklar bäck och som med tiden började ackumulera mer och mer ljus, ju fler som anslöt sig.

Det finns tusentals bifloder till denna breda, underbara flod, och den som började här vid denna bäck är endast en av oräkneliga andra. Och när ni började samlas här började ni också samla ihop ert ljus på ett mycket bokstavligt sätt, och det i sin tur ökade flödet många gånger om. Kom ihåg att närhelst ljus möter ljus sätter det igång en mångfaldig effekt som ökar ljusstyrkan enormt. Det som började som tusentals små rännilar, växte snart till ett jublande, brusande flöde av ljus.

Denna källa till näring och liv, för också med sig liv tillbaka till era bröder och systrar över hela planeten, och tillsammans kommer ni att hjälpa er egen planet att till fullo komma tillbaka igen, för denna livskraft kan inte stoppas. När var och en av er tar er längre och längre bort från detta skuggland ni en gång kallade ert hem, kommer ni att bidra till att denna livskraft ökar mer och mer och påverkar inte bara er omedelbara omgivning, utan hela den här planeten.

Det som en gång var en förfallen planet av intolerans och förstörelse, är återigen en planet som sjuder av liv, kärlek och möjligheter för alla, och nu håller ni på att börja förverkliga alla dessa möjligheter. Det finns inte längre några begränsningar, era skaparkrafter har fått fria tyglar och tillsammans kommer ni att göra denna planet levande på ett sätt som ni inte ens kunde drömma om.

Översättning Ulla Krogh – www.st-germain.se

